

13 9970 Διὰ τὴν ἀποστολὴν

ΑΡΧΟΣΤΟΛΙΟΝ Τῆ 22 ΑΠΡΙΑΙΟΥ 1900

Η ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ

ΛΟΓΟΣ ΕΚΦΩΝΗΘΕΙΣ ΕΝ Τῷ ΕΝ ΑΓΟΣΤΟΛΙῳ ΛΑΓΚῶ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΡΙῳ

Ἡ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ,

ἮΘΟ

Μ. ΑΝΤΥΠΑ

Ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τοῦ Πάσχα

ΠΟΛΛΟΙ αἰῶνες παρήλθον ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης· καθ' ἣν εἶς «**Ἄστυρ**» ὑπέρλαμπρος ὠδήγησε τὸν ἄνθρωπον πρὸ τῶν ποδῶν τοῦ ἐν μορφῇ βρέφους «**ΘΕΟΥ ΤΟΥ**».

ΠΟΛΛΟΙ αἰῶνες παρήλθον ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης· καθ' ἣν, ὁ «**ΘΕΟΣ**» ὑπὸ μορφῇ ἀνθρώπου ἐφφάνισθαι, ἐθανάτωθη ἵνα διὰ τοῦ θανάτου γίνῃ ἄθνητος;—ὁ τοιοῦτος θάνατος εἶνε ἡ «**αἰωνιότης**» τὸ μαρτύριον τῆς τοιαύτης **ΣΤΑΥΡΩΣΕΩΣ** εἶνε ἡ **ἀθανασία**.

ΠΟΛΛΟΙ αἰῶνες παρήλθον ἀπὸ τῆς μεγίστης ἐκείνης; ἐπιγῆς καθ' ἣν ἡ ἀλήθεια αἴρης; ῥιφθεῖσα διέλυσε τὰ ἀπέραντα σκότη τῆς «**ἀμυχθείας**» καὶ τοῦ «**ἐγωϊσμοῦ**».

ΠΟΛΛΟΙ αἰῶνες παρήλθον καὶ δυστυχῶς ὁ ἄνθρωπος εἶδεν καὶ περῖδεν τούτους καλύπτοντας διὰ τοῦ καλοσηαίου βάρους τῶν τῶν «**ΧΡΙΣΤΟΝ ΤΟΥΤΟΝ**» πλὴν ἔμεινε κρυφὸς καὶ ἄκαμπτος;

Τὸ δὲ ἀποτέλεσμα ποῖον;

Τὸ σκότος; ἐπεκράτησε τοῦ σκότους ἀμφοτέρωθεν ἐπὶ τῆς ἀληθείας καὶ ἰδοὺ!

Ὅσον παρέλευσις αἰῶνων τόση λαμπρότης ἐν τῇ διατηρηθείσῃ «**μωρίᾳ**»

ΚΑὶ ἡ ἀμοιβὴ εἰς ἐκάτερον ποῖα;

«**Σταύρωσις** εἰς τὸν **ΧΡΙΣΤΟΝ** αἰωνιότης

εἰς τὸν «**ἄνθρωπον**» δηλαδὴ; **θάνατος** εἰς τὸ «**τέλειον**» ἀθανασία εἰς τὴν ἀτέλειαν..... ἰδοὺ λοιπόν.

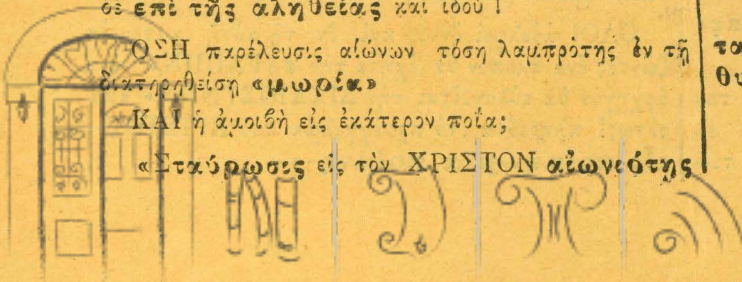
Χριστιανέ! ἦλθον καὶ παρήλθον οἱ αἰῶνες καὶ σὺ πιστὸς ἀπομνηστὴς οὐχὶ ὅμως καὶ μνηστὴς ἐν ἔργοις, ἐπαναλαμβάνεις ἐπὶ σειρὰν ἡμερῶν ἐν ἐκάστῳ ἐνικαυτῷ τὴν ἐξέλιξιν τῶν «**ἐκθῶν τοῦ Ἰουδαίου**» .....

Οἷα μωρία! μήπως ὁ Χριστὸς ἐζήτησεν παρὰ σοῦ ἀπομνησιν τῶν Παθῶν Του; μήπως ἐζήτησεν αἰώνιον κάρφωμα ἐπὶ τοῦ **ΣΤΑΥΡΟΥ ΤΟΥ**; μήπως ἐζήτησεν συνεχεῖς ἐμπτυσμοὺς καὶ αἰώνιον φραγγέλιον; Ὁχι!!... ἐζήτησεν ὑψηλότερον τι τούτων, ἐζήτησεν ἰδανικώτερον τι καὶ τιμιώτερον!... ἐζήτησεν νὰ τὸν μνηστὴς ἐν ἔργοις ὁμοίοις τῶν ἰδικῶν Του

«**Σὲ αὐτὸν νὰ σταυρώσης χάριν τῆς «Παγκοσμίου ἀγάπης»** Σὲ αὐτὸν νὰ φέρῃς εἰς ἐμπτυσμὸν καὶ εἰς φραγγέλωμα καὶ εἰς μαρτύριον, κηρύσσειν καὶ πράττειν τὴν «**Δικαιοσύνην**» καὶ «**ἀλήθειαν**»

Ἡ «**ἀλήθεια**» ἐζήτησε «**ἀλήθειαν**» ἢ «**αὐταπάρνησις**» «**αὐταπάρνησιν**» ἢ «**θυσία**» θυσίαν.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

«ΕΙΣ τοῦ ΧΡΙΣΤΟΥ ὁ μέγας σκοπὸς οὐχί ἡ αἰ-
ωνία ΣΤΑΥΡΩΣΙΣ ΤΟΥ» ἀλλ' ἡ εἰς ἀκολοῦ-
θησις τῆς Σταυρώσεως πάντοσ ὁρῶν
τος τὴν ἀλήθειαν καὶ δικαιοσύνην»

«ΜΙΑ ἡ μεγάλη διδασκαλία Του ἀεὶ τῆς ἀλη-
θείας τὸ μαρτύριον» ἐκ τοῦ θανάτου ὁ
ἀληθὴς ἄνθρωπος τουτέστιν «ὁ κατὰ προσ-
έγγισιν Χριστὸς» καὶ ἐκ τούτου ἡ Δικαιο-
σύνη» ἢτοι ἡ «ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡ. Α-
ΙΣΟΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ».

Τοιαύτη ὄθεν ἡ τοῦ «Λεκαίου» διδασκαλία οὐ-
τινος τὴν μαρτυρικὴν τῶν παθῶν Του ἐβδομάδα διήλ-
θμεν ἐν πένθει ψευδεῖ καὶ ἐν Προσευ-
χῇ ὑποκριτικῇ! .....

ΝΑΙ παρήλθεν ἡ ἐβδομάς τοῦ μαρτυρίου-παρήλ-
θεν- ἡ ἐβδομάς τῶν παθῶν-παρήλθεν αἱ ἡμέραι τοῦ
αἵματος-παρήλθεν αἱ ἡμέραι τοῦ σκότους-παρήλθεν
ἡ ἐβδομάς τοῦ ὄρους καὶ τῆς πικρίας-τοῦ φραγγελώ-
ματος καὶ τῶν ἐμπυσμῶν καὶ ἰδού!

Ἡ Λαμπρὰ ἡμέρα ἀνέτειλεν, καὶ αἱ ἀκτῖνες τοῦ
Ἡλίου ἀντὶ νὰ φέρωσι πρὸς τὰ νέφη καὶ τοὺς αἰθέ-
ρας τὸ ἅγιον τοῦ ΧΡΙΣΤΟΥ μὲς αἷμα, φέρουσι τὰ
δάκρυα τῆς χαρᾶς τοῦ ἀνθρώπου!

Χαίρει καὶ ἀγάλλεται ἡ φύσις Χαίρει καὶ ἀγάλλ-
λεται μετ' αὐτῆς ὁ ἄνθρωπος ὁ «φονεὺς» καὶ
«ἀλάτρης» τοῦ ΧΡΙΣΤΟΥ ἐναλλάξ καὶ συνεχῶς!...

ΙΔΟΥ: ἀνετείλεν ἡ υπερτέρα πασῶν τῶν ἡμερῶν τοῦ
ἔτους, ἡ λαμπρότερα πασῶν τῶν ἑορτῶν τοῦ Χρι-
στιανοῦ.

ἌΛΛ' εἶνε, ἄράγε, ἑορτὴ μόνον ἡ ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ
τοῦ ΧΡΙΣΤΟΥ;

ΟΧΙ! εἶνε «τὸ ἐνσαρκον προμῆνυμα
τῆς μελλούσης, τῆς ἀληθείας βου-
λείας, -εἶνε τὸ ἐμπρακτον προμῆ-
νυμα τῆς μελλούσης νίκης τῆς «ἀγάπης» καὶ
Δικαιοσύνης»

Εἶνε «τὸ μέγασ ἀλπισμα τῆς Ἐ-
πιναστάσεως» τῆς «ἰδανικότητος» κατὰ
τῆς «ῥύλης» εἶναι «τὸ φοβερόν Σάλπι-
σμα ὁπερ ἀναγγέλει εἰς τὴν Οἰ-
κουμένην ὅτι, «ἐσταυρώθη» ἐπί τοῦ
ξύλου τῆς Σταυρώσεως καὶ ἐνε-
πτύσθη μὲ τὸ στόμα τῆς «ἀμαθείας»
ἢ «ἀλήθειας» καὶ ἡ «Δικαιοσύνη»

Ὁ ΒΑΡΒΑΡΟΣ ἄνθρωπος κατιδὼν ἐνώπιόν του
ἐνσώματον τὴν «ἀλήθειαν» καὶ «ἀρετὴν» ἐ-
θαμβώθη καὶ ἐσκοτίσθη, καὶ ἐν τῷ σκότει τῆς τυ-

φλόγητός του ἐσταύρωσεν καὶ ἐνέπτυσεν ταύτην.

ΠΛΗΝ ἔρχεται ἡμέρα καθ' ἣν ἡ ἐσταυρωθεῖσα
καὶ ἐμπυσθεῖσα ἀλήθεια ἀναστήσεται ἐν ἀ-
ναστάσει ὑπερῶν ἄνθρωπῳ καὶ αἰώνια!.....

ΕΡΧΕΤΑΙ ἡ λαμπρὰ αὕτη ἡμέρα τῆς «Ανα-
στάσεως» καὶ τότε οὐαὶ καὶ τρίς οὐαὶ εἰς
ἅπαν τὸ μωρὸν καὶ ἀποτρόπαιον οἰκοδόμημα
ὄπερ ἡ «ἀμάθεια» καὶ ὁ «ἐγωϊσμός» τοῦ ἀν-
θρώπου ἐδιμιούργησαν: Θέλει κηρυχθῆ εἰς τὰ
ἔγκατα τῆς κολάσεως ἐρέβη συμπραφέρων μαζύτου
πάντας τοὺς τε κακοβούλους καὶ μωροὺς φονεῖς
τοῦ μεγάλου τῆς ἀνθρωπότητος «Διδικαί-
λου»-πάντας τοὺς «Σταυρόνοντας» τὴν «ἀ-
λήθειαν»-πάντας τοὺς τοὺς Δαίμονας οὓς ὁ
Ἄδης ἐξέρασε πρὸς αἰώνιον ὄνειδος καὶ πην-
τοτινὴν καταστροφὴν τῆς ἀνθρωπίνου γεννεᾶς-Πάν-
τας τοὺς τοὺς «παραδίδοντας» τὴν ἀ-
λήθειαν νὰ σταυρωθῶσι «ἐντὶ χρέμα-
τος»!.....

ἸΡΕΜΕΤΕ Σεῖς, ὅτι ἐλεύσεται ἡμέρα καθ' ἣν
μόνοις θέλετε ἐκλέξῃ τὸν ἄτιμον σταυρὸν
τῆς τιμωρίας σας παραδίδοντες ὡς ὁ αὐτὸς δελ-
φός σας «Ἰούδας» τὸ χρῆμα τῆς «Προ-
δοσίας» καὶ «ἀρπυγῆς»-τὸ χρῆμα ὄπερ στάζει
τὸ αἷμα τοῦ εἰθιμοῦ καὶ «Δικαίου»!

ΜΕΤΑΝΟΗΣΑΤΕ δυστυχεῖς Φαρισαῖ-
οι οἵτινες διῆλθέζετε τὸν κώνο-
πα καὶ καταπίνετε τὸν «ἄνθρωπον»
διότι ὅταν θὰ ἴδῃτε ὑπεράνω ἡμῶν τὸν «ΑΘΩΟΝ»
καὶ «ΔΙΚΑΙΟΝ» μὲ θανατηφόρον δρέ-
πανον δὲν θὰ εἶνε πλέον καιρὸς ἰκεσιῶν καὶ ψευ-
δῶν δακρύων-Τὸ πᾶν τετέλεσται τότε

«ΔΙ' ΕΝΟΣ ΜΕΓΑΛΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ «ΜΙΑ
ΔΘΑΝΑΣΙΑ ΑΙΩΝΙΑ καὶ ΓΑΥΚΕΙΑ» «ΔΙΑ
ΜΙΑΣ ΔΙΚΑΙΑΣ ΘΥΣΙΑ» «ΜΙΑ ΑΠΕΡΑΝΤΟΣ
ΑΡΜΟΝΙΑ ΖΩΗΣ ΚΑΙ ΑΓΑΠΗΣ».

ΕΥΤΥΧΕΙΣ θνητοὶ σεῖς οἵτινες θέλετε ζῆσαι εἰς
τὴν ἐποχὴν ἐκείνην τῆς «ἀναστάσεως» τοῦ «ἀν-
θρώπου» Μακρὰν θέλει εἶσθαι ἀπὸ ὑμᾶς τὸ
ψεῦδος καὶ ἡ ἀπάτη, ἀπεχθῆ ὁ φόνος καὶ ἡ πορ-
νεῖα, φρικώδη ὁ ἐγωϊσμός καὶ ἡ κακία.

ΟΛΟΙ ἀδελφοὶ ὄντες καὶ ἐν τῇ αὐτῇ κατοικίᾳ
ζῶντες ἐνα σκοπὸν θὰ ἔχητε τὴν «ΑΓΑΠΗΝ» ἐνα
ἀρχηγὸν θὰ εὐλογεῖται τὴν ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΝ» ἐνα
οὕτως! πληροῦσαι τὸ προάγγελμα τοῦ ΧΡΙΣΤΟΥ-
εἰς ποιμὴν-μὴ εἰς ποιμνὴν-»-

ΤΟΤΕ δὲ ὑπέρλαμπρον καὶ ἀνήκουστον ἐνάχρη-
τῆ» θέλει παρουσιασθῆ πρὸ τῶν ἐκπλήκτων ὀφθαλ-
μῶν τῆς ἀνθρωπότητος «Θεάμα»

«ΑΠΟ τοῦ ἐνὸς ἄκρου τῶν θαλασσῶν μέχρι τοῦ
ἐτέρου, καὶ ἀπὸ τῆς μιᾶς κορυφῆς τῶν ὄρεων μέχρι
τῆς ἄλλης οἱ ἄνθρωποι θὰ δίδωσι τὰς χεῖρας φω-
νούντες «ἐρρέτω τὸ σκότος» εἰς τὴν ἔσχατον
τὸ φῶς» «ΚΑΤΩ ΑΙ ΠΑΤΡΙΔΕΣ καὶ ΑΙ ΦΥ-
ΛΑΙ» «ΖΗΤΩ Η ΜΙΑ ΑΔΕΛΦΟΠΟΙΗΣΙΣ
ὁ ΕΙΣ ΚΑΙ ΑΠΕΙΡΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ἢ ΔΙΚΑΙΟ-
ΣΥΝΗ» .....

ΤΟΤΕ, μόνον τότε, ὦ ἄνθρωπε, θὰ δύνασαι ὑψῶν
τοὺς πλήρεις ἀγάπης ὀφθαλμούς σου πρὸς τὸν ἐν αἰ-
γλῇ «Χριστὸν» νὰ προσεύχησαι, Τότε, μόνον
τότε, τὸ πλήρες ἀληθείας στόμμα σου ἰύναται νὰ
νὰ ὑμνήσῃ Τοῦτον λέγον

«Σὺ ἡ χαρὰ ἡ ὑπεράνθρωπος καὶ ὑψ' ἑστηκασῶν-Σὺ
ἡ ἄφρατος ἡδονὴ καὶ παμμεγίστη ἐξ ὅλων-Σὺ ἡ βίβλα
τῆς ζωῆς καὶ τὸ Χάος τῆς δυνάμεως-Σὺ τὸ ὑψ' ἰκό-
ρυφον τῶν ὑψικρύφων ὄρεων ὄρος τῆς αὐταπαρνήσεως
-Σὺ τῆς ἀληθείας τὸ γιγάντιον Τέρας-Σὺ τῆς Δικαι-
σύνης ὁ Τίταν Σκαπανεύς-Σὺ τὸ ἀπέραντον τῆς
ἀρετῆς πύλας-Σὺ ὁ ἄπειρος τῆς ἐλευθερίας οὐρα-
νός-Σὺ τὸ παμμεγίστον τῆς Ἰσότητος δένδρον-Σὺ ὁ
ἀκατανόητος τῆς ἀδελφότητος Πύργος

-Σὺ ὁ τὰς Πλάνας πατήσας-Σὺ ὁ τὸ ἀπεχθῆς
τῆς κακίας φρούριον ἀλώσας-Σὺ ὁ τὸν ἄνθρωπον
ὑπὲρ τὴν ὕλην θέσας-Σὺ ὁ ἀνθρωπιστικὸς νόμος-Σὺ
τὸ θεμέλιον τῆς ἐλευθερίας-Σὺ ὁ λύσας τὸν γόρ-
γεῖν δεσμόν τῆς σφυλῆς» καὶ τοῦ ἐγωϊσμοῦ-Σὺ ἢ
τὸ πᾶν-Σὺ καλεῖσαι «ΘΕΟΣ» καὶ θεὸς καλεῖται;
«Η ΑΛΗΘΕΙΑ-ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ».

Τὸ δὲ ἀποτέλεσμα τῆς τοιαύτης προσευχῆς ποῖον;
«Θεάμα λατρευτὸν καὶ θεῖον, μυστήριον ἀληθές καὶ
ἐνσαρκον, φωτίζον αἰσθητὰ καὶ ἀναίσθητα καὶ ἀνα-
γκάζον ταῦτα εἰς λατρείαν καὶ προσκύνημα.

Ὁ ἄνθρωπος πλησίον τοῦ θεοῦ» ἢ «ἀτέλεια
παρὰ τὴν τελειότητα» ὁ σταυρώσας σφίγγ-
γων ἐν τῇ ἀγγάλῃ του τὸν σταυρω-
θέντα» ὁ ἄνθρωπος κρατῶν τὸν ΔΙΚΑΙΟΝ
«Ὡ ἀγία καὶ ὑψηλὴ εἰκὼν πῶς ἐνώπιόν Σου νὰ μὴ
σκιρτήσῃ ἡ καρδία μου καὶ νὰ μὴ καλέσω τὸ ἄπειρον
εἰς προσευχὴν πῶς νὰ μὴ κολῶ.

«Ὡ ἀπέραντον τῆς φύσεως βιβλίον,-ὦ ἀμέτρητοι
τοῦ οὐρανοῦ Χίους δέλται-ὦ οὐράνιοι τῶν ἀστέρων
κλίμακες-ὦ ὑπὲρ λαμπροὶ τῶν οὐρανοῦ στρωμμάτων
Ἡλιοι-ὦ ποταμοὶ γαλακτομόρφου καὶ φλογεροῦ, ὁ τὸν
οὐράνιον ὄγκον τέμνων ἀπὸ τοῦ ἐνὸς ἄκρου μέχρι τοῦ
ἄλλου, ὦ πλειάδες καὶ ὕδεις καὶ σεῖς οἱ ἄπυροι κο-
λοσσοὶ τοῦ πυρός καὶ τῆς τέχνης-ὦ θάλασσα καὶ ὄρει
φωτὸς καὶ ἀρμονίας-ὦ σὺ τὸ ἄπειρον καὶ ἀτελεύτη-
τον, ὦ σὺ τὸ ὄρατόν καὶ ἀόρατον, ὦ σὺ ἡ φύσις Σύμ-
πασα Στήθε ! Στήθε ! καὶ

Ἡ ἐν Σὺ κίνησις ἢ μεταβληθῆ εἰς καρδίαν καὶ
ἢ ἐν Σὺ δύναις ἢ μετατραπῆ εἰς διάνοιαν καὶ ὡς εἰς
παμμεγίστος καὶ ἄπειρος κολοσσός αἰσθανόμενος καὶ
ὄρων, γυνυπέησον! γυνυπέτησον! παρ' ἐμοί, καὶ
κρᾶσον μαζύ μου

«Ἐνίκησαι θεῖον ἄνθρωπον» εἶπεν ἡ ΤΥΡΑΝΝΙΑ
καὶ ἡ ΔΟΥΛΕΙΑ» ΕΣΓΑΥΦΩΘΗ Η ΜΩΡΙΑ καὶ
ὁ ΕΥΩΙΣΜΟΣ.-τῆς ΑΛΗΘΕΙΑΣ σήμερον ἀγγέ-
λεται ἡ ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ»

Τύποις «ΠΡΟΨΟΔΟΥ»

*Ἡ ἀγάπη σου ἀδελ-
φαι Μαρτίνος,*

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ